

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Telefon 74.
Trykt i Ailinge Bogtrykkeri.

Avertisementsprisen er pr. Pettilline
for Inserater paa Forsiden 20 Øre
Almindelige Annoncer 1. Gang 12 Øre
efterfølgende Gange 6 Øre.

Nr. 241

Fredag den 10 Maj 1918

6te Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Ailinge.
Sandvig, Olsker, Ratsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvvaarlig.

Konkylje.

2 Digte.

I.

Der var en, som fandt
en Konkylje ved Stranden
og kasted den bort.
Saa fandt han en anden.

Han søgte flere
— tog fat at plukke,
og han fandt mange
— og de var smukke.

Aa hvorfor kasted
han bort den første —?
Den var den smukkeste
og den største.

II.

Dit Hjerte var en Konkylje.
Dybt fra dens Vindeligang
tonede det imod mig,
og gennem Susel forstod jeg
en lille og spinkel Sang.

Dit Hjerte var en Konkylje.
Det laa i min Haand engang,
og blidt og varsomt jeg bar det
og lyttede til det — var det
i min lille Vise, det sang?

Chr. Stub Jørgensen.

I Tasmørket.

Af Hermann Sudermann.
Paa Dansk ved W. S.

La donna é mobile*)

Hvorfor er De saa opbragt, kære
Veninde? I Anledning af den lune-
fulde lille Dame, som siden igaar
Aftes er Genstand for al Samtale?

Ja, jeg maa jo indrømme det:
Dagen før Brylluppet, da Huster
allerede har spækket Stegen, og
Champagnen alt er stillet paa Is,
at løbe bort med en anden — det
er et stærkt Stykke. Dog, en Filoso-
f bør aldrig forvirre sig.

Og, naar alt kommer til alt, gjorde
hun ikke vel deri, den kære Lille?
Hendes Forlovede — ja, saa sand-
delig, han bliver nu diskuteret og
drøftet efter alle Kunstens Regler —
men hvorfor genlød ogsaa Alverden
af Lovtaler over ham?

Hvorfor hed han ogsaa den smukke
Martin? — Hvilken Kvinde af Race
— for at bruge Deres Ynglingsud-
tryk — maa det ikke i Længden
blive udundeligt at se for sig et
Mandsansigt af uangribelig Regelmæssighed? — Ikke den mindste
Bugt paa Næsen, ikke den svageste
lille Fold som ikke staar i Skønheds-
loven — jeg be'r Dem, hvem kan
holde det ud? Han var for smuk,
og det blev hans Forderv.

Og betænk endvidere: hans rent

ud lammende Overmaal af Dyder!
En saadan Adonis, og ikke i mind-
ste Maade fordærvet af Kvinderne!
Ikke Spor af Vaklen i hans Væsen!
Aldrig værende i Stand til at gøre
hende imod! Som skabt for den
reneste mest hengivne Kærlighed!
Uden enhver Plet, ethvert Pikanteri
i sin Fortid. De vil indrømme mig,
at for mange af Deres Køb, som
forstaar at skatte de saa kaldte „far-
lige“ Mænd, betyder disse Fortrin
lige saa mange Mangler.

Da var et saadant „mauvais su-
jet“ som den grevelige Bortfører
en ganske anderledes Helt! Maa
jeg spørge Dem: hvem kan modstaar
Sejerssmilet fra en Mand, hvis Vej
er bestrøet med itubrukte Vielses-
ringe og som har en halv Million
ubetalt Æresgæld at opvise.

Og — fremfor alt: „La donna é
mobile“. Jeg ved jo, De bestrider
Sandheden af den Sætning og holder
den for en plump Fabel, som
Skabningens Herrer har opfundet
for at dække over deres egen Usta-
dighed. Jeg indrømmer det: De to
Køn har ikke noget at lade hinan-
den høre. Men en Forskel er der
dog. Manden følger sine Tilbøjelig-
heder fuldt bevidst; han tilrettelæg-
ger sig Grunde eller idetmindste
Skingrunde og kæmder Kollision-
en mellem „for“ og „imod“

ærligt igennem — omend ganske
vist ofte i grov Egoisme! Kvinderne
derimod! Naa, jeg vil ikke igen
opkøge den gamle Lektie om deres
Mangel paa Logik — De selv, skarp-
sindigste af alle Veninder, beviser
jo lysende, hvor let de lader sig
anfælte — men ihvertfald er det
ubestridt Magters Overvægt i Kvin-
degemyttet, hint gaadefulde inder-
lige Slægtskab med Naturlivet, som
hyppigt fører Dem til saa naive,
pludselige og uforklarlige Omskif-
telser i deres Følelser og Tilbøjelig-
heder. Og det — til Trods for, at
Kvinden af Naturen er prædestine-
ret til Troskab, hvad jeg gerne vil
indrømme Dem.

De spørger hvorfor jeg smiler
saa eftertænksomt hen for mig?

Jeg kommer herved til at tænke
paa en Kvinde, som jeg mødte
igaar paa Gaden og som sendte
mig et Blik fuldt af den dybeste
Taknemlighed, fordi, — jeg ikke
hilste paa hende.

De finder det underligt. Ja, jeg
maa vel fortælle Dem hvordan Sa-
gen forholder sig! Den har sin
psykologisk interessante Side. Alt-
saa:

— Jeg havde en af de sidste
Somre tilbragt nogle Uger ved Rhin-
en og befandt mig paa Hjemreisen
til Berlin. Da jeg i Frankfurt havde
sørgt for at gøre mig gode Venner
med Konduktøren, var jeg bleven
alene i Kupeen. Men ikke længe.

Ved Stationen Elm, en fortryllende
lille Rede i Franken, aabnede han
med en beklagende Skuldertrækning
Døren, og ind steg en tæt tilsløret,
elegant Dame med yppige, endnu
ungdommelige Former. Hun tryk-
kede Lommestørklædet, som hun
holdt sammenknævet i Haanden, et
Øjeblik mod Panden og vendte sig
saa igen mod Perronen hvorfra ad-
skillige Stykker Haandbagage — en
Parasol, en Paraply, en Ruslæders
Taske, en broderet Rejsepude, et
tigret Plyschæppe og lignende —
blev rakt hende.

Saa fulgte en mørksgættet Herre,
som saa ud til at være midt i Tre-
diverne og som høfligt ledte Hat-
ten for mig og derpaa satte sig
ved Siden af hende.

En Stund sad de tavse. Han
havde taget hendes Haand og saa
stille ned for sig. Hun ligeledes,

kun rystedes hendes Legeme fra
Tid til anden af en krampagtig Be-
vægelse — som en taareløs Hul-
ken.

Hun brød først Tavsseden. „Hvor-
længe kan vi være sammen endnu?“
spurgte hun. Det var en blød, let
tilsløret Stemme, hvis Klang beha-
gede Øret.

„Femogtredive Minutter,“ sagde
han, idet han saa paa sit Ur.

„Aah Gud!“ hviskede hun smer-
teligt hen for sig.

„Du er i Berlin iaften i Skumrin-
gen“, sagde han efter nogen Tavsh-
hed.

„Og hvornaar kommer Du til Zü-
rich?“ spurgte hun.

„Imorgen tidlig,“ svarede han.
„Ja, saa ligger der igen hundrede
Mil imellem os.“

Hun trykkede hans Haand fastere.
„Men Du skriver ofte til mig, ikke-
sands?“

Han nikkede.
„Hveranden Dag, som hidtil?“
vedblev hun.

„Ja, min Ven,“ svarede han sagte
og inderligt. „Var det muligt andet?
Og Du svarer med det samme som
hidtil. Skriv ogsaa meget til mig
om Børnene, Du ved hvor mit Hjerte
hænger ved dem.“

„Du Kære!“ hviskede hun stille,
idet hun hældede sig imod ham.
Hele hendes Legeme sidrede ved
hans Berøring, og langsomt sank
hendes Hoved mod hans Skulder
i dyrebar, selvforglemmende Hengiv-
else.

Og igen sad de tavse, ganske
forfærdede i hinanden.

Paa mig, Tilskueren, gav de ikke
Agt. Hvordan skulde de ogsaa?
Naar Afstedstimen slaar for to Æg-
tefæller, gives der ingen Trediemand
i Verden. Tilmed var jeg tilsynelad-
ende saa stærkt fordybet i min
Roman — det var det nyeste og
mest storartede af Guy de Maupas-
sant, som den flyvende Boghandler
paa Frankfurter-Banegaarden havde
forsikret mig — at der umuligt var
noget at frygte af min Nærværelse.

Og nu drog hun Sløret tilbage.
Et fuldt men bleg Ansigt med en
interessant lille Træthedsfold blev
synligt. Øjnene, som saa ud til at
være meget smukke, var røde af
Graad, Øjenlaagene ophovnede.

Stakkels Kvinde! — — —

Saa begynde de igen at tale.
Det var en fortrolig, inderlig Plud-
ren af hvilken jeg desværre — ak
desværre — kun kunde forstaa en-
kelte løsrævne Ord; men hvert af
disse Ord var saadan, som naar et
fuldt Hjerte med Magt forsøger at
dæmpe op for hele sin Lidenskabs
Strøm.

Og nu pib Toget. Den gamle
Biskopstad Fuldas groteske Taarne
blev synlige fra Kupevinduet.

Da brød hun ud i høj Graad, og
medens Toget holdt, klamrede hun
sig med sitrende Hænder fast til
hans Hals og udstødte Lyde, fulde
af vanvittig Smerte.

Han talte trøstende og beroligende
til hende; men ogsaa han, der
stærke Mand, stod Taarerne i Øj-
nene. Da forsøgte han med lempelig
Vold at gøre sig fri. Det var
paa høje Tid; Konduktøren begynde
allerede at lukke Dørene.

„Lev vel,“ sagde han med bærende
Læber og sprang ud paa Perronen;
Døren slog i Laas, og næsten i
samme Øjeblik satte Toget sig i
Bevægelse.

Hun saa ikke mere efter ham.
Det syntes som om Kræfterne
svigtede hende. Sammenkrøben sad
hun i et Hjørne og græd stille hen
for sig.

Jeg ansaa det for ufint at forstyrre

hende ved noget som helst og læ-
ste mig nu virkelig ind i min Guy
de Maupassant, endskønt Bogsta-
verne til at begynde med opførte
alle mulige Ringdanser for mine
Øjne.

En Time senere, mens Toget
holdt i Bebra, hørte jeg pludselig
hendes slørede Stemme sige i en
blid, bønfuld Tone: „Aah, min
Herre, tilgiv mig, jeg er ikke rigtig
vel; turde jeg bede Dem skaffe
mig et Glas Vand?“

Saaledes blev vi bekendte med
hinanden; og efter endnu en Times
Forløb var det virkelig lykkedes
mig at faa hende bort fra de smer-
telige Tanker. Hun hørte med no-
genlunde Interesse paa min Passiar,
og fra Tid til anden gled saagar
et Smil over hendes Ansigt. Ja,
endnu mere! Hun blev selv med-
delssom og fortalte mig blandt andet
at hun havde indvilliget i et Stæv-
nemøde i Homburg, og at han havde
fulgt hende paa Vej til Fulda, for
derefter straks at vende tilbage til
Zürich. Forskellige Pligter holdt
ham desværre bundet til Schweiz,
medens hun selv var tvungen til
at leve i Berlin.

„Bor De ogsaa i Berlin?“ søjede
hun spørgende til, idet et Udtryk
af pludselig Sorg viste sig i hendes
Træk. Og da jeg bejaede Spørgs-
maalet, for hun mærkeligt sammen.

Fra nu af blev hun ordknap, og
lidt senere meddelte hun mig, at
hun følte sig træt og vilde prøve
paa at sove lidt.

Og hun sov virkelig, sov med
korte Afbrydelser hele fem Timer.

De smaa nydeligt beskoede Fød-
der stemmede imod det modsatte
Sæde; Hovedet lang tilbagehænet i
Puderne, saaledes sad hun. Den
yppige Barm havede og sønkede
sig i dybe, regelmæssige Aandedrag,
og nu og da fløj en nervøs Træk-
ning over hendes Ansigt.

I Halle fik vi to nye Passagerer
— hun lod sig kun lidt forstyrre
af dem og sov videre; først kort
før Rejsens Ende vaagnede hun
helt op.

„Aa, vi er der jo snart,“ udbrød
hun idet hun saa ud af Vinduet.

Hvilen syntes at have gjort hende
godt. Et let Rosenskær laa over
hendes Kinder og et svagt Smil
spillede om Mundvigene. Med me-
gen Livlighed belavede hun sig
paa at samle sine Ting sammen,
og jo mere vi nærmede os Byen,
deste mere forventningsfulde blev
hendes Miner, desto klarere lyste
hendes Smil op. Hun syntes ikke
mere at kunne afvente det Øjeblik
da vi for ind i Banegaarshallen,
kiggede hvert Øjeblik ud af Vinduet,
rejste sig og satte sig igen.

Endelig var vi der.

„Gudskelov,“ sagde hun fornøjet
og strakte sig lidt, saadan som
man gør, naar hemmelig Angst og
glad Forventning førenes om at
gøre én beklemmt om Hjertet.

„Tør jeg maaske være Dem be-
hjælpelig med Besørgelsen af Dros-
chen?“ spurgte jeg.

„Aa, mange Tak for Deres Ven-
lighed,“ sagde hun hurtigt med et
forvirret Smil, „men min Mand
venter mig.“

Da, som var en Ildebrand opstaaet
paa hendes Kinder, blussede hen-
des Ansigt op i glødende Skamrøde
hun stirrede som forstenet paa mig
og greb to Gange med Hænderne
i Luften, som vilde hun med Vold
og Magt hente det undsludne Ord
tilbage.

„Aah min Gud!“ sagde hun der-
paa, idet hun slog sig med den
flade Haand for Panden; og i sam-
me Øjeblik brød hun ud i en kramp-

agtig Hulken.
„For Guds Skyld, naadige Frue,“
hviskede jeg til hende, men hun
hørte mig ikke.

Og nu blev Dørene revet op.
„Rosa, Rosa,“ raabte flere Stem-
mer. „Der er Du jo!“

Foran Kupeen stod flere Damer,
ældre og ganske unge, og en Herre
med to Børn ved Haanden.

Og — endnu stadig hulkende —
sank hun i hans Arme. — — —

Saa nogle Maaneder senere i et
Selskab — — — Ak, der kommer
Lampen!

Bornholmske Kirker

for 200 Aar siden.

Efter Thura.

—◇—

Øster Marie Kirke

var ligesom Rø Kirke efterhaanden
bleven saa forfalden, at den maatte
erstatte af en ny. Ruinerne af den
gamle er dog delvis bevaret.

Kirken kaldes i Dokumenter fra
1403 og 1407 „Parochia Beatæ vir-
ginis orientalis“. 1448 var Mickel
Nielsen Sognepræst, 1457 var Jens
Turson Præst og udgav et Dokument
ang. en Messe, der skulde holdes
hver Lørdag i „Sancta Margaretæ
Capel“ i samme Sogn.

Kirkens Alter var af Træ, prydet
med Billedskærerarb., blandt hvilke
saas Billeder, dannede foroven som
Mennesker, for neden som Fiske;
desuden fandtes bibelske Motiver og
de 4 Evangelister. Undermeden læ-
stes paa Latin „1662 Tabella hæc
est renovat, Pastore Laurentio Jani
Æellegio“.

Paa Alterbordet var udskaaert:
Nicolaus Michaelis Ripens. 1625.

Paa Foden af Kalken, som var af
Sølv, fandtes et lille Krucifiks med
Marie og Barnet, hvorunder læstes:
Hjælp Gud og Maria!

Paa et af Pulpiturene var udhug-
get: „Hr. Morten Emanuel Pastor;
Moens Ipsøn og Moens Larsen Kir-
keværger 1592“.

Og et andet Sted: „Pastor Eccles.
Nicolaus Michaelius Ripensis; Kir-
keværger Moens Larsøn og Kasten
Jørgensøn 1636“.

Under Kirkens Hvælving var ma-
let Christian IV.s Navnetræk, 1636.

Prædikestolen var prydet med
Billedhuggerarbejde, som forestillede
Christi Korsfæstelse, Opstandelse og
Himmelfart; endv. det kgl. Vaaben,
hvorunder stod: Friderich II. 1596
med Symbolo: Meine Hofnung zu
Gott allein.

Øverst paa Prædikestolen læstes
et græsk Vers, der for neden var
oversat paa Latin, og derover saas
Hr. Holger Rosenkrants og Frues,
Leene Gyldenstjernes Vaaben og
Aarstallet 1637.

Ved Opgangen til Prædikestolen
stod Chr. IV.s Navnetræk tilligemed
det kongl. Vaaben og Symbolo:

„Regna firmat Pietas“ 1637.

Paa et gammelt forfaldent Monu-
ment læstes: „Denne Tavle er opsat
til Ærlig og Velagte Mands Peder
Koeboeds Ihukommelse, som blev

*) Kvinden er foranderlig.

fød Aar efter Guds Byrd 1548, og døde 1616.

Tillige saas et Malei af „Bornholms Behler“, Jens Koefoed med begge sine Hustruer og 24 Børn, 12 Sønner og 12 Døtre. Endvidere hans Vaaben med Spænde, hans første Hustrus med et grønt Træ og hans anden Hustrus med Blomster i Skjoldet (Ackelaie).

Derunder staar: „Ao. 1658, den 3. November, er Hans Kgl. Mayest. Velbestalter Capitaine, Velædle og Mandhafte Jens Koefoed Pedersen kommen i Ægteskab med Ærlig, Dydig og Gud-Elskende Møe, Margrete Sandersdatter, og levede de tilsammen i 27 Aar og avlede 21 Børn. Ao. 1678, den 28. Juli, hensov hun udi Herren, udi hendes Alders 43. Aar, 10 Uger og 1 Dag. Ao. 1680, den 19. Juni, er Velædle Hr. Capit. anden gang kommen i Ægteskab med Ærlig og Velbyrdige Jomfrue Elisabeth Ackeleye, og har Gud deres Ægteskab med trede Børn velsignet.“

Oven over hængte en Fane, hvorpaa var malet Jens Koefoeds Fødsel i Rønne 1628 og hans Død paa Maglegaard 4. Juli 1691 i hans 63. Aar.

Over Prædikestolen hang en anden Fane, hvorpaa saas et Vaabenskjold med en Ko-Fod og „Herunder hviler Velædle Herre Capitaine Hans Madsen Koefoed, fød 1634, Juleaften, død 1704, den 11. Februar.“

Desuden fandtes endnu en Fane ophængt med Vaabenmærke en Ko-Fod, hvorpaa stod: „Herunder hviler Hans Kgl. Mayest. til Danmark og Norge Bestalter Major Claus Koefoed, fød 7. Juli 1663, døde 11. Februar 1743 i hans Alders 84 Aar.“

Paa et af Kirkevinduerne fandtes en Rude, hvorpaa med Farver var indbrændt: „Fridericus 2den, Danmark & Norv. Rex 1588.“

Lige ved paa en anden Rude stod „Sophia, Dan. & Norv. Regina 1588“ og paa Ruden skraas overfor stod „Falck Gøe til Skiersøen 1588. — Maren Krabbe Iversdatter 1588.“

En Ligsten lige for Alteret bar Indskriften: „Her ligger begravnen den Hæderlig og Vellærde Mand, Antonius Olson, Sognepræst udi Øster Marker Sogn og Provst paa Boringholm, som heden søvned i Herren den 21. Oktober 1621.“

Paa en anden Ligsten findes fire runde Kobberplader indlagt, paa hvilke de 4 Evangelister er graveret. Midt paa Stenen er 3 andre Kobberplader indsat. I den første er indridset en Ko-Fod og P K i Vaabenet, i den anden E H D G med et Vaaben, formodentlig de Gagers, og paa den tredje J P H D og et andet Vaaben; rundt om Stenen staar: Denne Sten tilhører Peder Koefoed og hans rette Arvinger Ao 1593. Under Vaabnerne staar: Ao 1585, den 19. Aug. døde Salig Peder Koefoed.

En sprukken og ubrugelig Klokke henstod i Vaabenhuset, derpaa stod „Salige ere de, som høre Guds Ord. — 1725, Rege Frid. 4., Gubernat, Nicol. West, Past. Clemen Funch, curat Johanne Low.“

Den lille Klokke i Taarnet bærer Aarstal 1604.

Paa Taarnets Fløj var en „flagt“ Ørn, der stammede fra Lübeckernes Tid.

Hvorledes Byfolk i Dyrtiden kan faa Raad til at ligge paa Landet.

I Dansk Sundhedstidende skriver Professor Carl Lorentzen:

Mange Byboere vil i Aar faa svært eller umuligt ved at „ligge paa Landet“, som de i mange Aar har

været vant til det. Hvad der tidligere kostede 3—400 Kr. hos en Fisker ved Stranden eller inde i Landet, det koster nu det dobbelte eller maaske mere, og i samme Forhold er baade det dyrere og billigere steget. Hotel- og Pensionatsprisen er selvfølgelig steget i samme Grad. Enhver kort eller lang Jærubanerjæse er fordyret, hvad der navnlig kan føles, naar hele Familien skal af Sted. Og samtidig er jo alt andet lige til den mindste Traad steget og steget Uge for Uge.

Men over alt er der den samme Trang, baade Lyst og virkelig Trang til at komme ud af Byen i Sommer, i det mindste da i Sommerferien. Det vil være slemt, et stort Savn og et Minus for Sundheden, dersom hele Sommeren skal tilbringes inde i Byen, et Savn, som nok skal vise sine Følger i den kommende Tid. Landliggeriet i Sommerferien, eller endnu bedre Sommeren igennem har været af saa stor Betydning for Byens Befolkning, størst for Børnene, men ogsaa stor for de voksne, at man kun med Beklagelse kan tænke paa, at det for grumme mange vil blive uigennemførligt eller kun vil kunne ske i en kort Tid.

En Udvej til alligevel at komme paa Landet.

Er der ikke en Maade, som man kan faa dette ordnet paa alligevel?

Forrige Sommer gav et Fingerpeg. Kolonihaverne blomstrede som aldrig før, og Karloffeldyrkningen i Byernes Udkanter blomstrede op paa Smaaparceller, hvor man saa Mand og Kone og Børn arbejde og „dase“ paa det lille Stykke Jord, som trak dem bort fra Byens Gader ud til frisk Luft.

Kolonihaver bør ogsaa blive Løsenet i Aar, den fast forpagtede med dens kønne Haveanlæg og det lille Lysthus og det for 1 Aar lejede Kartoffelstykke.

Den lille Kolonihave og Kartoffelstykket med deres 3—400 Alen Jord byder dog for ringe Muligheder til at kunne træde i Stedet for „Landliggeriet“; de er udmærkede for dem, som skal have Eftermiddags- og Aftenlimerne anbragt i fri Luft, men de kan ikke oplage Familien i Børnenes Sommerferie eller erstatte det at „ligge paa Landet“, hvortil der maa Husindretning og mere Plads til at røre sig paa samt lidt større Afstand fra Byen, for at man kan føle, at man „ligger paa Landet“.

De Smaahuse, som forskellige Fabriker i de senere Aar laver af Træ, som fremstilles i forskellige Størrelser fra 1 til flere Rum og for Summer fra nogle faa Hundrede til 2—3000 Kr., byder her Muligheder, som vil kunne hjælpe mange Familier udmærket. De er lette i Konstruktionen, saa de af Fabrikerne kan opstilles paa 1—2 Dage, ligesom de

kan tages ned til Efteraaret og køres ind til Opbevaring

Vinteren over for en ringe Sum. De virker smukt i Landskabet med deres livlige Farver, og de afgiver for Sommeren lige saa gode og hyggelige Opholdsrum, baade for Dagen og for Natten, som grundmurede Villæer, ofte baade bekvemere og smukkere end de Fiskerhytter, som saa mange lejer ude langs Kysten; som alle Træbygninger er de kølige om Sommeren, og de er vandtætte. Deres hele lette luftige Karakter indbyder til en meget let Møbleri, saaledes at Flytningen til og fra dem ikke kræver de tunge Flyttelæs, som ellers er Husmoderens Angst og en stor Udgift hver Sommer.

Der er i de senere Aar vokset mange af disse Smaahuse frem, som i mange Retninger burde foretrak-

kes for de stenbyggede Villæer.

„Villæen“ er endyrd Passion, et meget betydeligt Tillæg til Familiens aarlige Husleje, naar man regner 6 pCt. af Byggesummen som deres naturlige Bekostning.

Træhusene kan rejses for en Brøkdal af, hvad en stenbygget Villa koster; de kan skafes med saa faa og saa mange Værelser, som man ønsker det, og kan følgelig bringes ned til et Minimum af aarlig Udgift.

Det er denne Vej, man skal gaa i Aar og sikkert nok ogsaa i de kommende Aar: leje 2—3000 Alen Jord, dersom man ikke vil sætte sig i Udgift for at købe, anvende lidt paa at dyrke den op og selv deltage i Arbejdet dermed; og købe en Træbygning med 2—3 Rum med Veranda og Køkkenrum, som rejses paa et Par Dage og til Efteraaret læges ned, med mindre man vil have den staaende Vinteren over for at have et Sted at spasere ud til paa Fridagene i Vinter, hvor man da kan tilberede Jorden i Efteraaret og næste Foraar til næste Sommers Besøg og Glæde.

En moderne Troldmand.

Den herskende eller truende Mangel paa det, vi plejer at kalde „naturlige“ Næringsmidler, har allerede — baade i de krigsførende og de neutralt Lande — faaet mange Hjerter lagt i Blød for at finde Surrogater, Erstatninger for de Produkter, der mere og mere kommer til at tilhøre Sagaen.

En særlig virksom Hjerne synes den norske Biolog, Dr. Sopp at have. „Verdens Gang“ har besøgt ham i hans Laboratorium ved Kap paa Toten og har livlig skildret denne moderne Troldmands Arbejde, som gaar ud paa, væsentlig ved gæringsfysiologiske Forsøg at fremstille Næringsmiddel-Surrogater.

Dr. Sopp serverede for sin Gæst et ejendommeligt — som det synes særdeles velsmagende — Maaltid. Der kom fint Smør paa Bordet. Journalisten tror, det er Mejerismør, men Dr. Sopp forklarer ham, at det er Fiskeoliesmør, lavet af De-No-Fa's Fedt.

Ogsaa Ost var der paa Bordet, og Dr. Sopp fortæller, at han laver baade Gorgonzola og Roquefort af Centrifuge-Mælk, idet han erstatter Fedtindholdet med Fiskeoliefedt. Ogsaa Kunstfløde laver han; han tilsætter Centrifuge-Mælk 15 pCt. Fiskeoliefedt og faar da et Produkt, som skal være ypperligt til Madlavning, og som kommer paa 90 Øre Literen.

Men den Tid kan komme — maaske inden ret længe — da heller ikke Skummetælken, der er Basis for disse Præparater, kan skaffes, eller da det vil svare Regning at eksportere Naturmælken og bruge Kunstmælk i Stedet. Derfor arbejder Dr. Sopp nu paa at fremstille Surrogater for Mælk, Fløde og Smør, hvori der ikke findes Spor af Mælk, men hvor Mælkens Egenskaber er fremkaldt ved en ejendommelig Gæring af Fedtet. Han hævder, at han kan se, at Spørgsmaalet kan løses.

I disse Dage skal en Del af Dr. Sopp's Produkter bestaa en praktisk Prøve i Kristiania. Han har leveret et af Byens største Hoteller en Prøvesamling, og i en Uges Tid vil Hotellet nu fodre sine Gæster med disse Sager. Det skal blive interessant at se, hvordan Fiskeoliesmøret og Tran-Roquefort-Osten bliver modtaget af de norske Finsmagere.

Og maaske ogsaa vi hørte i det Land, der i alt Fald har levet højt paa Smørret, bør gøre nærmere Bekendtskab med det og Dr. Sopp's andre mærkelige Produkter.

Da Frederik den Syvende gravede Kæmpehøje.

Overlærer Han Rasmussen fortæller i „Loll.-Falst. Stfd.“:

Kong Frederik den Syvende var en Gang i Jelling for at grave de kendte Kæmpehøje ud, og han havde med sig Oldgranskerne, Kammerherre J. J. A. Worsaae og Professor Kornerup. Da Selskabet en Dag spiste til Aften, fik Kongen pludselig et af sine funefulde Anfald; han blev fornærmet over et og andet og skænkede pludselig sit Ølglass fuldt af Genever, drak det ud i en Køre, skænkede det fuldt igen og satte det hen foran Worsaae, idet han sagde: „Drik, Worsaae!“

Denne skævede højt uheldig snart til Glasset, snart til Majestæten; men da denne med sin Yndlingsed krævede, at han skulde drikke, tog Worsaae ogsaa Glasset og lod Indholdet langsomt glide ned.

Saa skænkede Kongen igen Glasset fuldt, satte det foran Kornerup og sagde: „Drik, Kornerup!“

Denne har muligvis tænkt, at han lige saa godt „kunde springe i det som krybe i det“ — som det hedder —, hvorfor han i en Fart skyllede Glassets Indhold i sig.

„Det var“, saa bandede Kongen, „godt gjort, Kornerup; du skal have et Glas til!“ Men Kornerup maatte nu bede om godt Vejr; et Glas til kunde faa skæbningsvangre Følger, og nu var da ogsaa Kongens daarlige Lune forbi, saa Kornerup slap for yderligere Molest.

Hver engelsk Soldat skal lære at bokse.

„Daily Express“ meddeler et Forlydende om, at der i England skal indføres temmelig vidtgaaende Forandringer i den militære Træning.

Det er Meningen at give Athletøvelserne, navnlig Brydning og Boksning, en bredere Plads sammen med Kapløb, Fodbold o. s. v. Det giver Mod og Kampaand, hævder Englænderne. Styrke og Udholdenhed maa først og fremmest kræves af en Soldat under et moderne Felttog, og Oberst Mayes, Lederen af den kanadiske Stab, som selv er en Førsterangs Bokser, holder paa, at hver eneste Soldat burde gennemgaa et Kursus i Boksning, før han regnes for færdiguddannet.

I alle Øvelseslejr i England vil der derfor i Sommer blive trænet ivrig i Boksning.

Naar slutter Krigen?

Bestemt jeg ved det ganske vist ikke, men min Tantes Vaskerkones

Brors lille Rikke hørte eu Betjent, der sagde paa Ære, at en Arbejder paa Trafalgar Square forrige Uge fik et Brev fra en ung Hottentot, der skrev, at en Kineser i Meksiko paastod, at han kendte to kulørte Mænd i Teksastown, der havde det fra en Cirkusklovn, at en Mand i Klondyke, som senere døde, havde hørt af en sydamerikansk gammel Jøde om en Mand fra det sydlige

Labrador, der med mange dyre Eder svor, at hans Kones Fæltters Svigermor vidste, at Mandens Niece havde set i en udenlandsk Pjece, at en af hendes mange Venner kunde sige, naar Krigen ender.

Frit efter „The Bulletin“.

Hvad Sømandene sender hjem.

Mærkeligt nok er 1917, der vel nok af en lang Aarrække er det Aar, der kan opvise den ringeste danske Skibsfart, blevet Rekordaar med Hensyn til Sømands Hjemsendelse af Sparepenge.

Udenrigsministeriet oplyser i sine

Meddelelser, at der i Aarets Løb er hjemsendt 192.000 Kr., der kom i 468. Sendelser. Det er næsten dobbelt saa meget som noget tidligere Aar.

1916 stod højest med 107.000 Kr., der dog ikke var meget over det sidste Normalaar, 1913, der udviste 104.000 Kr. Af alle andre Aar har overhovedet kun et — 1912 — været over 90.000.

Kong Georg og de to Papegøjer.

Det færøiske Blad „Dimmalætting“ gengiver efter en engelsk Avis følgende lille Historie, der hændte ved et Besøg, som Kong Georg af lagde i Omegnen af Blanckburn.

Portvagten i et Hus, som Kongen gæstede, havde to Papegøjer. Den ene af dem kunde man let faa til at sige forskellige Sætninger; men den anden var meget vrangvillig.

I Forventningen om, at den høje Gæst skulde komme, lærte Portvagten den førstnævnte Papegøje at sige: „Gud bevare Kongen“. Fuglen var lærvillig, og snart kunde den sin Lektie uden ad. Saa oprandt den store Dag. Vilde det nu gaa godt? Jo, da Majestæten traadte ind, jublede Papegøjen ham kongetrio i Møde.

— Gud bevare Kongen, Gud bevare Kongen, Gud bevare Kongen!

Kong Georg standsede og lo; men der var ingen Grænser for hans Latter, da den anden Papegøje pludselig og uformodet og ganske imod Programmet skreg:

— Hold Mund, din gamle Æsel!

Da Dronningen sættes paa Ration.

Forleden kom et Par fornemt udseende men meget jævnt paa klædte Damer ind i en af „Strøget“'s kendte Manufakturforretninger. Den yngste af Damerne ønskede at se paa nogle Silketørklæder, og da hun omsider havde fundet nogle, der faldt i hendes Smag, bad hun Ekspeditricen om at lade hende faa et Dusin af disse.

Fruen kan ikke faa mere end tre, lød Ekspeditricens mutte Svar, vi maa rationere Varerne, saa at der kan blive noget til alle vore Kunder.

— Ja, det maa jeg jo finde mig i, sagde Damen resigneret. Vil De være saa venlig at sende mig disse tre Tørklæder.

— Tør jeg bede om Fruens Navn og Adresse?

— Ja, det er Dronningen, De taler med, saa hvis De blot vil sende dem over paa Amalienborg i Løbet af Dagen.

Og inden Ekspeditricen var kommet sig af sin Befjelse, var de to Damer forsvundet.

Kort Tid efter ilede Forretningens Bud af Sted til Amalienborg, og i Pakken, som han bar, var der — 12 Silketørklæder.

Snørebaand af Papir.

Tyskerne, der har fundet Surrogater for alt muligt, har nu ogsaa fabrikeret Snørebaand af Papir. Den første Sending er kommen her op, og Snørebaandene viser sig at være stærke og solide nok, men de er just ikke kønne. De minder stærkt om farvet Sejlgarn.

Papirtøj vil snart være en Kendsgerning.

I disse Dage træffes de sidste Forberedelser til Paabegyndelse af Papir-Tekstilfabrikation. Forsøgene er faldet yderst heldigt ud, saaledes at Papirtøjet skal foreløbig anvendes til grovere Ting, saasom Sække o. lign.

Brækket Benet.

I Onsdags Middags, da Smedemester Carl Pedersens 13-aarige Søster Ingeborg skulde i Skole, faldt hun ned ad den temmelig høje Stentræppe og brækkede Benet. Den tilskadekomne kørtes til Sygehuset.

Gudstjenester og Møder.

Søndag den 12. Maj.

St. Ols Kirke Kl. 9 1/2. Skrm. Kl. 9. Allinge Kirke Kl. 2 Skrm. Kl. 1 1/2. I Bethel i Olsker taler Købmand Tscherning-Møller Kl. 3, og Kl. 7 i Sandvig Missionshus. Mandag Kl. 8 for K. F. U. K. paa Menighedshjemmet. Tirsdag for K. F. U. M. Onsdag Samfundsmøde Kl. 7 1/2.

Allinge-Sandvig Sygekasse

optager Medlemmer mellem 40 og 60 Aars Alderen i indeværende Aar. Indskud 10 Kr. Henvendelse til Formanden. P. Holm.

Humledal Gødningsforening.

I Dag modtaget Meddelelse fra Chili-Salpeter Nævnet om, at Humledal Gødningsforening ikke faar noget Salpeter til Brug i Foraaret 1918.

Hollændergaard, 8. Maj.

Aug. Olsen.

Cykler

Underlegtede, som har overtaget H. C. Mortensens Cykleforretning, anbefaler sig herved til det zæredede Publikum med Reparation af alle til det mekaniske Fag henhørende, samt Indlæg og Reparation af Vand- og Gasledninger. — Stort Lager af nye Cykler samt Reservedele.

Vand- og Gasmeter.

P. J. Pedersen,

Cykleforretning.

WC

Saa mange Mænd er i Embedet barske og slemme, Blot fordi de ej selv har et Muk at sige derhjemme.

Otto Knille.

Ak, bed mig ikke mere Om denne ene Sang! Jeg synger ingen flere, Naar den har lydt en Gang. Endnu jeg har saa mangen En sorgfuld Sang igen — Kun ej Midsommersangen! Ak, bed mig ej om den!

Erik Bøgh.

Er mit Hjerte frisk og glad, Ænder jeg knap Rosens Blad, Næppe Fuglens Sang i Skoven! I det indre Jubelchor Svinder Himmel, Hav og Jord, Og min Tanke er forovven.

Christian Winther.

Din Sorg den kan Du raabe ud paa Gader og paa Stræder, Men Lykken skal med Tavshed snildt Du dække; Thi fremmed Sorg kan andres Ynk vel vække, Men fremmed Lykke aldrig nogen glæder.

Bodenstedt.

Jeg lider ej, at Verden bli'er kalfatret, Jeg respekterer hvert et Monopol — Jeg lider ingen „Præken“ paa Teatret Og ingen „Scener“ paa en Prækestol.

Erik Bøgh.

Til Købs ønskes

4 brugte Bihus

i god og brugbar Stand med fuldt Tilbehør, Rammemaal 2 Stk. 10x12 og 2 Stk. 12x12 samt Opgivelse af Pris.

Telf. Rø 33 Nørregaard i Rø.

Ure til Reparation

modtages i Rø Afholdshotel.

H P Sonne, Klemensker.

Olsker.

Formue- og Indkomstskat

til Staten for 2det Halvaar 1917—18 samt Kommuneskat for 1. Halvaar 18—19 og Dyrtilsskat modtages paa „Brødegård“ og ved Mejerierne Humledals og Kajbjerggaards første Udbetalinger.

Sogneraadet.

En Barnepige

kan faa Plads straks.

Hotel Allinge.

Spegesild,

fin Sommersild sælges billigt.

A Henriksen, Tein.

En af tre Køer

er til Salg hos

Morten Nielsen ved Skrubbe.

Friskskudte

Raageunger

købes til højeste Pris og modtages hver Mandag, Tirsdag, Onsdag og Torsdag Formiddag.

J. B. Larsen,

Telefon 12.

Allinge.

All Snedker-, Bødker- og Glarmesterarbejde

udføres billigst hos

Snedker K H Ipsen, Tein.

REX Støylebeskytter

med Læderindlæg

faas hos

J. B. Larsen.

Andeæg

til Salg a 30 Øre pr. Stk. hos

Snedker K H Ipsen, Tein.

Advarsel.

Da der, trods gentagne Advarsler, stadig afhentes Sand paa Badestranden i Aasandsbugten, gør vi aller vedkommende opmærksom paa, at dette er forbudt, og at der eventuelt vil blive gjort Strafansvar gældende.

Ligeledes forbydes det at befærde den cementerede Strandpromenade med Køretøjer.

Badedirektionen.

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangler De en Svend eller Lærling en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avertere i Nord-Bornholms Ugeblad der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

Ren

Citronolie

i Kapsler, anvendes til Madlavning istedet for friske Citroner, anbefales

J. B. Larsen.

Erindringsliste.

Toldkamret 8—12 Form., 2—5 Efterm. Kæmnerkontoret 10—11 og 2—4. Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm. Sparekassen 10—12 og 2—4. Branddirektøren do. Stempelfilial i Sparekassen 10—12. 2—4. Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form. Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7. Distriktslægen 8—9 og 2—3. Postkontoret: Søndage 9—12 og 2—6. Søndag 12—2. Telegrafstationen 8 Morgen til 6 Aften. Søndag 12—2.

Borgmesteren træffes paa Kæmnerkonstansanstalten for Livsforsikring ved Chr. Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em. Folkebogsamlingen paa Raadhuset: Fredag 7—8.

Jernbanest. er aaben for Gods 8—12, 2—7 Hjelpekassen: Formd. Bagerm. P. Holm, Kasserer H. P. Kofod. Kontortid hver Fredag fra 5—7.

Ailetønder,

Vask- og Saltbaljer, reelt, hurtigt og billigt.

Snedker L. Pihl,

Telefon n. 13, Klemensker St.

By- og Herredsfuldmægtig

Johannes Kofod, Hasle. træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Hasle. Tapet

anbefales billigt. Tapetklister haves.

Charles Svendsen,

Torvet. Telefon 66.

Ekstrafin

KAFFE

(Th. Grønbergs)

faas hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Vi tilbyder

Danske Vikker
Danske gule Ærter
Gul Sennep
Gule Lupiner
Højstammet Spergel
Russisk Hørfrø,

men Reslager er ikke stort.

Nordlandets Handelshus.

Hasle Bødkerforretning.

Aljetønder og Saltkar samt al Slags Bødkerarbejde haves paa Lager. Reparationer udføres.

C. Aakørlund,

Telefon Hasle 105.

Al Jagt

og Nedkastning af Raageunger i Lille Myregaards Skov i Olsker forbydes.

Ansjovis

ny hjemkomne i Glas og Daaser anbefales

J. B. Larsen.

Billeder indrammes

til rimelige Priser.

Snedker Mogensen, Tein.

Overretssagt. Bojesen-Koefoed

Sct. Mortensgade 17, Rønne, Telf. 22 (tidl. Fuldm. ved Byfogedkontoret i Hasle).

Kontordag i Allinge Mandag do. i Klemens (Kroen) Tirsdag Eft.

Gødnings salt.

Heraf kan vi et Parti, som kan sælges til en særlig billig Pris.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Børnekonfektion

Pigekjoler

i Cadetsatin, Crepon, Uld og hvide Vaskestoffer, fikse moderne Faconer — alle Størrelser.

Pigefrakker

i Alpacca, Fløjl, Satin og rød Vadm. — Sidste Nyt.

Drengedragter

i mange smukke Faconer i prima Vaskestoffer og Uld.

Stortrøjer

i alle Størrelser.

J. P. SOMMER, Magasin du Nords Udsalg, Allinge.

Havefrø. Havefrø.

Prima Kvalitet faas hos

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Porkin-Stiklinger er paa Lager.

„Porkin“ er en særlig stor, yderig Sort af Ru-Kulsukker, og er som Grøntfoder lige fortrinlig til Høns, Svin og Kreaturer. Kan høstes 4-8 Gange aarlig og giver under gunstige Forhold stort Udbytte.

Vejledninger til Dyrkning udleveres i

Nordlandets Handelshus.

CLOËTTA'S ALBA

Spise - Chocolader

Moresco's Dameovertøj

er kendt for at have det bedste Snit og den bedste Pasform.

Stort Lager af

Spadersedragter, Frakker, Nederdele og Bluseliv forefindes i

Magasin du Nords Udsalg, Allinge.

J. P. Sommer.

Bestil Deres Tryksager i Allinge Bogtrykkeri

Regninger, Meddelelser, Fragtbreve, Brevpapir, Konvolutter.

Kløver- og Roefrø

samt alle Sorter Græsfrø i ekstra prima Varer anbefales til Maksimalpriser fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Ny Sending Portland-Cement.

Enkelte Sække og i løs Vægt udleveres straks, hvori-
mod der skal ansøges ved større Køb.

Der ventes en Ladning Cement i de første Dage, som
ekspederes billigst saa længe Skibet losses.

Nordlandets Handelshus.

Stort Udvalg Billigste Priser

Køkkenrekvisitter

faas hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Alle Bestillinger af Markfrø

er afvejet og udleveres gerne. Vi har endnu rigelig Lager af

Sludstrup Barres Rosted IV.

Eckendorfer Roefrø, rød,

do. do. gul,

Bangholm Hæmpe-Kaalrabi,

Alln Sorter Turnipsfrø og den hurtigvoksende Turnips

Øster Sandom.

Alt sælges til Maksimalpris pr. Kontant.

Nordlandets Handelshus.

Alle Sorter

Værktøj

og

Redskaber

faas i stort Udvalg til billigste Priser hos
Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Brødrene Anker
Jernstøberi & Maskinfabrik
Telefon 2. **Hasle** Telefon 2.

Selvvandingsanlæg, Vand- & Aljepumper m. m.

For Høns og Svin.

I Løbet af denne Maaned venter vi en Partladning Foderstof fra Langelands Foderstof-Kompagni, som er tilladt og anerkendt af Ernæringsraadet, saavel Kvalitet som Pris.

Bestillinger modtages.

Nordlandets Handelshus.

Avertør i Nordbornholms Ugeblad!

Billigste Annoncepriser. — Største Udbredelse her paa Nordlandet.

Porfin! Porfin!

er en meget haardsør og yderig Grøntfoderplante særlig fordelagtig uuder de nuværende vanifulige Foderforhold. Vejledning medfølger ved hvert Køb hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Alvor og Skæmt.

Saa! saa løv'er vi!

Kong Christian den 9. kom en Eftermiddag ud fra Amalienborg og drejede ned ad Amaliegade. Der var ret stille og fredeligt i Gaden. Stramme og stive præsenterede Garderne Gevær, og Kongen hilste. Lidt nede i Gaden fandtes en meget dekorativ Dørklokke i Form af et i Husvæggen indmuret Løvehoved af Bronze med en Ring i Munden. Her stod en lille Dreng og gjorde sig fortvivlede Anstrengelser for at naa op til Ringen, men forgæves. Han var for lille Kongen ynkedes over, at den lille ikke kunde komme ind, og gik derfor hen og spurgte venligt:

— Skal jeg hjælpe dig, lille Ven?

— Ja, udbrød den lille Dreng henrykt.

Og Kongen ringede.

Men nu skete der noget, som Kongen ikke havde ventet. Drengens før saa troskyldige Ansigt forvandlede pludselig til et rigtigt udsøgt Gavtyvefjes, og mens en rap Barnehaand hev i Kongens Frakkeekoder, hviskede Drengen, hvis Stemme var ved at slaa over af bare Spænding:

— Saa! Saa løv'er vi!

Derpaa stak Gavtyven i Rend, saa stærkt som Benene kunde bære ham. Men tilbage stod Kongen af Danmark, øjensynlig overrumplet. I det samme aabnedes Døren, og en Dame kom ud. Da hun saa, det var Kongen, knækkede hun naturligtvis sammen paa Midten og takkede ærbødigt for den Undskyldning, Kongen paa Drengens Vejne følte sig forpligtet til at give.

Mens Garderne smilede ganske civilt, gik Christian den 9. ned ad Amaliegade, og hans Ansigt laa heller ikke i de strammeste Folder. Nu og da kiggede han ind ad Portene for at se, om Drengen ikke skulde være der, Vovehalsen, der end ikke generede sig for at narre Landets Konge med ud paa Tossestreger.

Den indbringende Skaal.

En hollandsk Avis fortæller, at en Antikvitethandler en Gang, da han var ude paa Jagt efter Antikviteter, kom forbi en Bondegaard, hvis Ejer stod i Stuedøren og røg en Pipe Tobak, mens han interesseret betragtede en lille Hund, som var i Færd med at spise Middag.

Antikvitethandlerens Kenderblik opdagede straks, at den lille Skaal, som Hunden aad af, var af meget kostbart gammelt Porcellæn.

„Det er en smuk Hund, De har,“ sadde Antikvitethandleren. „Er den til Salg?“

„Ja, det kan nok hænde“, lod Svaret.

„Vil De lade mig købe den?“

„Ja, hvorfor ikke, hvis jeg bare faar den godt betalt.“

„Jeg giver en Gylden.“

„Nej, under to Gylden sælger jeg den ikke. Naar den bliver stor bliver det en smuk Hund.“

„Lad gaa da. Her har De to Gylden“, sagde Antikvitethandleren, idet han tog Hunden op paa Armen og klappede een.

Og derefter gjorde han — som i Forbigaaende — en Bemærkning om, at den Skaal med Mælk og Brød, som Hunden netop var i Færd med, kunde han nok faa med i Købet. Han skulde rejse med Toget hjem, og ellers vidste han ikke hvorledes han skulde skaffe Hunden Mad under Rejsen.

„Nej“, svarede Manden roligt, „den Skaal vil jeg ikke af med. Takket være den har jeg allerede solgt den ved halvtreds Hundehvalpe.“

Gødningssalt til Roerne.

Sælges for 650 Øre pr. 100 Pund i denne Maaned.

Nordlandets Handelshus.

Törvestrøelse

anbefales fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

37 pCt. Kaligødning

ventes stadig. Saa snart den kommer vil alle Bestillere faa Meddelelse derom.

Norges Salpeter er paa Lager.

Vi ekspederer vore Købere af Chili-Salpeter fra 1917 med 40 pCt. af Købet i Fjor og beder disse om at melde sig senest den 25. April. Efter denne Dato fordeler vi Resten. Norges-Salpeter sælges kun pr. Kontant.

Nordlandets Handelshus.

Fodermel.

Heraf ventes et større Parti i de nærmeste Dage. Pris og Kvalitet er anerkendt af Ernæringsraadet. Da der er stor Efterspørgsel anbefales det ærede Kunder at indgive Ordre snarest til

Allinge Kolonial & Produktforretning

Hatte og Huer i alle Faconer

anbefales til rimelige Priser. — Absolut største Udvalg i

Nordlandets Handelshus.

Prima prima

Kolonialvarer

anbefales fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Vi anbefaler

Slædninger i forskellige Farver og Faconer.

Arbejdstøj af prima Stoffer.

Maskintøj, ekstra billigt.

Hvide og gule Frakker.

Hvide og kulørte Skjorter. Manchetskjorter.

Arbejdstøj og Slips af alle Slags.

Soffer, Udtrojer, Underbenklæder.

Gummifrakker i forskellige Farver.

Nordlandets Handelshus

Stort Udvalg Stort Udvalg

Carl Lunds bekendte blaa Emaljegods

til billigste Priser hos

Allinge Kolonial & Produktforretning

Hvide og ecrü Gardiner.

Mod Forventning har vi faaet Tilførsel af hvide og ecrü Gardiner saaledes at vi kan byde paa et ret stort og smukt Mønsterudvalg.

Priserne er lavest mulige.

Nordlandets Handelshus.